

jen potud, pokud se týkají změnující části napadeného rozhodnutí. Z toho, že žalobce ocenil v žalobě hodnotu sporu »k účelům poplatkovým« na 5.000 Kč, nelze vyvozovati, že jest ochoten spokojiti se místo prozatimního opatření složením určité sumy jako jistoty. Podle komentáře Neumann-Lichtblau v § 391 ex. ř., jehož se stěžovatel dovolává, není ovšem zapotřebí, by ohrožená strana výslovně prohlásila, že jest ochotna spokojiti se složením jistoty, nýbrž stačí, udala-li peněžitou hodnotu tvrzeného nároku v návrhu na povolení prozatimního opatření, což se tu však nestalo. Neprávem se dovolává stěžovatel ustanovení § 105 patentového zákona, podle něhož má zrušiti soud zajišťovací nařízení, dal-li obviněný přiměřenou jistotu, neboť tu jest zrušení prozatimního opatření proti složení přiměřené jistoty imperativně nařízeno, kdežto podle § 391 ex. ř. lze tak učiniti jen, pokud to podle povahy případu dostačí k zajištění navrhovatele (srov. rovněž komentář stěžovatelem samým dovolaný). Že to nedostačí v tomto případě, kde jde o nárok na individuální plnění, by se totiž stěžovatel zdržel pozastaveného označení, rozpoznal správně již rekursní soud.

Čís. 11271.

Na opětující se pokladniční příjem podniku (biografu) nelze vésti exekuci (zajišťovací exekuci) zabavením svršků, nýbrž jen zabavením podniku podle § 331 (374) ex. ř. a jeho vnucenou správou.

(Rozh. ze dne 18. prosince 1931, R I 603/31).

K zajištění svých směnečných pohledávek navrhla vymáhající věřitelka proti majiteli biografu povolení exekuce zabavením svršků, zejména svršků povinného v biografech A., P. a K., a povolení opětného výkonu exekuce zabavením pokladničního příjmu v biografech též ve večerních hodinách v sobotu jakož i v neděli. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud vyhověl rekursu dlužníka potud, že zamítl návrh na povolení zajišťovací exekuce také opětným výkonem a zabavením pokladničního příjmu též ve večerních hodinách v sobotu jakož i v neděli.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky.

Důvody:

Vymáhající věřitelka podala nejprve návrh na zabavení živnosti povinného, t. j. na zabavení provozu biografu k zajištění svých směnečných pohledávek. Protože povinný podal proti povolení této exekuce (zabavením a vnucenou správou biografu) rekurs, jemuž byl přiznán odkladný účinek, následkem čehož vnucená správa nebyla zavedena a, poněvadž nebylo rozhodnuto o osobách vnucených správců a nebyly jim podniky vnucené správy odevzdány, podala dovolatelka a odůvodňuje, jak právě uvedeno, návrh na exekuci zabavením svršků, zejména svršků strany povinné v biografech A., P. a K. a na povolení opětného výkonu exekuce

zabavením pokladničního příjmu v biogramech též ve večerních hodinách v sobotu jakož i v neděli. Vymáhající věřitelka patrně tedy chtěla, by byl opětým výkonem zabavení pokladničních příjmů postižen hrubý výnos biografu. Prvý soud povolil exekuci, jak byla navržena, ale rekursní soud zamítl návrh částečně, pokud se totiž domáhal opětovného výkonu zabavením pokladničního příjmu též v hodinách večerních v sobotu a v neděli, z důvodu, že tržba jest součástí provozu podniků a může být zabavena jen, zní-li exekuční titul proti majiteli provozního oprávnění a že proto bylo povinností vymáhajícího věřitele, by v exekučním návrhu uvedl údaje nutné pro rozhodnutí povolujícího soudu, zejména tedy, zda má licenci povinný, či někdo jiný. Ježto prý vymáhající věřitel doznal ve spise E V 1651/31, že licence nepatří povinnému, měl v návrhu učiniti potřebné údaje, jaké právo povinného ze smlouvy služební s majitelem licence má být exekucí postiženo, neboť jen na ně jest exekuce možná, a, ježto návrh v tom směru nepodává přesný obraz (§ 54 čís. 3. ex. ř.), nebylo lze exekuci povolit. Není potřebí zabývat se tím, zda je návrh v tom směru určitý, pokud uvádí exekuční prostředek a také předmět, na který se exekuce má vésti, uvádí-li, že se má zabavit pokladniční příjem. Ale na opětující se pokladniční příjem podniku, ať patří povinnému nebo někomu jinému, nelze vésti exekuci zabavením svršků. Ta předpokládá, že věci, jež exekucí mají být postiženy, již tu jsou a jsou hmotnými věcmi v moci povinného, že nejsou teprve budoucím výnosem věci nebo práva na př. práva z prodeje vstupenek, patřícího ať majiteli licence nebo jeho zástupci. Na příští výnos podniku nelze vésti exekuci (v tomto případě k zajištění) zabavením svršků, nýbrž exekuci zabavením podniku podle §§ 331 a 374 ex. ř. a jeho vnučenou správou. Podobně i na příští výnos jiného majetkového práva, poskytujícího opětované příjmy, které jsou případnými plody takového práva, bylo by lze vésti exekuci k zajištění také jen podle §§ 331 a 374 ex. ř. zabavením takového práva a jeho vnučenou správou. Proto se ani v souzeném případě nehodí navržený exekuční prostředek zabavením svršků k postižení výnosu buďsi podniku nebo práva zástupce majitele biografu na pokladniční příjem z prodeje vstupenek. Vždyť se budoucí pokladniční příjem nedostal ještě do moci povinného jako věc hmotná a již proto nemůže být postižen exekucí mobilární, jejímž předmětem jsou hmotné věci movité, které jsou v moci povinného. Za tohoto stavu věci není třeba uvažovati o tom, zda údaje exekučního návrhu jsou podle § 54 č. 3. ex. ř. dostatečné.

Čís. 11272.

Zbavení svéprávnosti (cís. nařízení ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák.).

Dovolací rekurs toho, proti němuž bylo zahájeno řízení o zbavení svéprávnosti pro duševní chorobu, do souhlasných usnesení nižších soudů, jimiž byl zamítnut jeho návrh na zrušení dosavadního řízení o zbavení svéprávnosti a jeho odpor proti ohledání jeho duševního stavu lékaři, jest přípustný za podmínek § 16 nesp. říz.